

Voor de twintigste keer starten is verrassend beloond

Om 18:24 uur op 3 november 2017 ontstaken groepsleden van Lauwe Loenen de zaklampen voor hun twintigste Opsterlandse Wampex. Het is alsof de organisatie wist van dit vierde lustrum voor deze groep want we voelden ons beloond door de keus van de omgeving waarin we moesten gaan speuren en puzzelen. In die omgeving namelijk is een groot deel van ons opgegroeid. Tijdens de tocht zijn we op steenworpafstand langs huizen gelopen waarin we in onze kinderjaren woonden. We zijn strak op kompas door weilanden gekomen waarop we toentertijd losbandig speelden. We zijn dobberend over water gekomen naar de wal waarin we ooit visten met tweedelige bamboehengeltjes. Meer precies wil ik niet zijn want daarmee zou ik route-informatie verstrekken en dat is uiteraard niet de bedoeling. Zij die op 17 november en op 1 december a.s. nog moeten lopen kan ik wel verklappen dat zij een prachtige tocht gaan hebben. Er is afwisseling in het landschap; routes bevatten leuke cultuurhistorische wetenswaardigheden; wateropdrachten zijn met stabiele vaartuigen prima te doen, enz. Ik wil daarom met dit 'verslag' de organisatie zeker bedanken voor weer een mooie uitvoering!

Na de Wampex van 2011 heb ik ook een vorm van verslag geschreven, onder de titel [De Wampex is te leuk om te willen winnen](#). Toen was de aanleiding dat onze kinderen voor het eerst meededen als groep. Dit is al weer zes jaren geleden maar er is nog geen sprake van de situatie dat ze het helemaal van ons gaan overnemen hoor, want we zijn er nog steeds. Snel zijn we nooit geweest en snel zullen we niet meer worden. Want als je in een lintjesroute voor het te nemen besluit staat om een omgevallen boom te passeren door er óf overheen te gaan óf er onderdoor, dan heb je op je 58^e heel wat meer ongemakken tegen elkaar af te wegen dan als je bijv. 38 jaar oud bent. We hebben gewoon wat tijd nodig.

De aanleiding om een verhaal te schrijven is dit keer dus onze twintigste deelname en het gevoel van de beloning daarvoor met de omgeving waarin de Wampex 2017 zich afspeelt. Want dat we er vroeger woonden is niet eens het enige. Ooit hebben we zelf een jaarlijks 'wampexje' georganiseerd. We nodigden familie en vrienden uit om mee te doen. De eerste keer hebben we onze tocht gehouden in een terrein waar we nu in 2017 ook doorheen zijn gegaan met de Wampex. De zestig deelnemers hebben toen op drie routestukjes zelfs exact dezelfde paadjes begaan als wij op 3 november met de Wampex 2017. Zó leuk voor ons om ze nog eens over te doen. (Ter zijde: zonder er inzet voor te plegen was in het vierde jaar het deelnemersaantal opgelopen naar 140. Dit onbedoeld hoge aantal was voor ons de reden om na vier edities te stoppen met het organiseren van een eigen, 6 kilometer-tochtje.)

De Wampex kent dit jaar de 42^e uitvoering. Bijzonder zal het daarom niet zijn om twintig keer mee te doen. Als 16^e groep is De Reddertjes dit jaar gestart. Deze groepsnaam komt vast en zeker uit het juiste letterwoord van 1998 dat ook wij toen hebben kunnen maken uit de gevonden letters.

En we hebben onze Wampextochten niet altijd in dezelfde samenstelling gelopen, maar wel met een vaste kern. Broer Frans en ik zijn de 'twintigers'. Greetje en Willy (*"Lief dat je het zegt maar ik ben echt óuder dan 34 hoor..."*) hebben wat minder kruisjes maar zijn ook al heel lang geen 'groentjes' meer. Zus Jelma heeft sinds 1998 één keer gemist en jubileert ongetwijfeld volgend jaar want dan is Lauwe Loenen er weer bij! Graag tot dan allemaal.

Marius